

**Česká školní inspekce
Středočeský inspektorát**

INSPEKČNÍ ZPRÁVA

Čj. ČŠIS-1825/17-S

Název	Základní škola Český Brod, Tyršova 68, okres Kolín
Sídlo	Tyršova 68, 282 01 Český Brod
E-mail	2zscbrod@iol.cz
IČ	46383514
Identifikátor	600045617
Právní forma	Příspěvková organizace
Zastupující	Mgr. Martin Dušek
Zřizovatel	Město Český Brod
Místo inspekční činnosti	Tyršova 68, Husovo náměstí 19, Žitomířská 778, Žitomířská 171, 282 01 Český Brod
Termín inspekční činnosti	15. 9. 2017 – 20. 9. 2017

Inspekční činnost byla zahájena předložením pověření k inspekční činnosti.

Předmět inspekční činnosti

Hodnocení podmínek, průběhu a výsledků vzdělávání poskytovaného základní školou a školní družinou podle § 174 odst. b) zákona č. 561/2004 sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů, zjišťování a hodnocení podmínek, průběhu a výsledků vzdělávání podle příslušných školních vzdělávacích programů; zjišťování a hodnocení naplnění školního vzdělávacího programu a jeho souladu s právními předpisy a rámcovým vzdělávacím programem pro základní vzdělávání (dále RVP ZV) podle § 174 odst. 2 písm. c) školského zákona. Inspekční činnost na podnět podle § 174 odst. 6 školského zákona.

Charakteristika

V základní škole (dále jen „škola“) v důsledku demografického vývoje vzrostl od roku 2011 (poslední srovnatelná inspekční činnost) počet žáků. Na začátku školního roku 2017/2018 má 566 žáků ve 22 třídách. Tím se blíží k nejvyššímu povolenému počtu žáků (580). Škola deklaruje prostřednictvím školního vzdělávacího programu (dále ŠVP) zaměření na jazykové dovednosti a informační a komunikační techniku (dále ICT). Jde o její dlouhodobou profilaci, v minulosti realizovala tzv. „rozšířenou výuku“ – speciální učební plány pro některé třídy právě v těchto oblastech. Aktuální učební plán včetně tzv. „volitelných předmětů“ (čtyři organizované tak, že jimi procházejí všichni žáci bez možnosti volby) je shodný pro všechny žáky. Speciální vzdělávací potřeby (dále SVP) má 35 žáků a škola realizuje různé stupně podpůrných opatření.

Hodnocení podmínek vzdělávání

Strategický dokument rozvoje školy zpracovaný z podnětu zřizovatele zahrnuje oblasti činnosti a podmínek školy, je obecný. Od roku 2012 nebyl aktualizován (v souvislosti s úpravou podmínek vzdělávání plynoucí ze změn právních předpisů, vznik školského poradenského pracoviště a změny v zabezpečení vzdělávání žáků se SVP apod.). Byl projednán se zřizovatelem, zákonným zástupcům žáků je dostupný na www stránkách školy. Málo konkrétně reaguje na hodnocení materiálních podmínek z inspekčního výstupu z roku 2011 (vybavení tříd pro výuku přírodovědných předmětů) a na slabou stránku školy – nekvalitní zázemí pro práci učitelů. Nepříznivý stav prostorových a materiálních podmínek trvá. Některé prostory (šatny pro první stupeň v hlavní budově, malá učebna třídy VI. C...) jsou z organizačního hlediska nevyhovující. Ani v dalších ukazatelích nedosahuje žádoucí úrovně – např. bezdrátový přenos internetového signálu s omezeným dosahem neumožňuje využití tabletů. Jen menší část pedagogických pracovníků se ztotožnila se strategickými záměry státu ve vzdělávání (práce dle RVP ZV, společné vzdělávání), což se projevilo např. v kvalitě ŠVP. Jasnou a realistickou strategii rozvoje školní družiny škola stanovenou nemá.

Ke značnému zlepšení přes uvedené skutečnosti došlo zásluhou zřizovatele. Škola získala další kvalitní prostory v budovách odloučených pracovišť.

Oba realizované ŠVP (pro základní a zájmové vzdělávání) byly aktualizovány podle měnících se podmínek. V obsahu i po formální stránce mají nedostatky, z nichž některé mají negativní vliv na jejich přehlednost, průběh a výsledky vzdělávání (např. chybí povinné očekávané výstupy v matematice a dějepisu, uvedené učivo v předmětu dějepis není specifikováno aj.). Chybné uvedení počtu disponibilních hodin v učebním plánu konstatovala již inspekční činnost v roce 2011. Podmínky školy zvolené profilaci neodpovídají (např. personální zajištění jazykové výuky, minimální počty hodin cizích jazyků v učebním plánu, organizačně nevyužití disponibilních hodin a další). ŠVP pro základní vzdělávání není v souladu s RVP ZV. Realizovaný kontrolní systém má slabá místa, chybí dostatek evaluačních nástrojů.

Vnitřní pravidla (školní řád, rozvrh hodin a dohledu nad žáky...) většinou jednoznačně určují organizaci a podmínky vlastní činnosti školy. Komunikace se zákonnými zástupci probíhá prostřednictvím třídních schůzek, pořádanými anketními akcemi a činnosti školské rady. Reakce na získané podněty však nebyla v některých případech realizována (např. požadavek odpovídající profilaci školy - výuka dalších cizích jazyků). Některé záležitosti nejsou systémově dořešené (zákonní zástupci nebyli dosud informováni o změně metody výuky matematiky po přechodu žáků z prvního na druhý stupeň školy; informovanost zákonných zástupců o nákupu spotřebního materiálu školou či žáky; o použití kritéria

klasifikace – „váha“ známek a další). Plán dalšího vzdělávání pedagogických pracovníků na rok 2016/2017 (dále DVPP) nemá charakter plánu vycházejícího z potřeb školy, ale je pouhým neúplným výčtem realizovaných akcí s uvedením finanční náročnosti. Nereagoval např. na výsledek anketního šetření z roku 2015, kdy 20 pedagogických pracovníků by uvítalo sociálně psychologický výcvik zaměřený na asertivitu, zvládání konfliktů, stresu apod. DVPP bylo v posledních dvou školních rocích méně zaměřené na priority školy. Část výuky ve školním roce 2016/2017 - náhrada za déledobě nepřítomné pedagogy byla vedena vychovatelkami školní družiny. Takto realizovaná část výuky probíhala bez předepsané odborné kvalifikace, zajištění tímto způsobem ředitel školy odůvodnil nepříznivou personální situací a snahou zabezpečit žákům prvního stupně výuku jedním pedagogem (pravidla pro tuto výuku nebyla vedením školy stanovena – např. pro hodnocení žáků, probíhala bez kontroly kvality této výuky...).

Osvěta, preventivní program a příprava pracovníků v zajištění bezpečnosti je na požadované úrovni. Horší prostorové podmínky hlavní budovy však částečně limitují i psychohygienu, kulturnost a bezpečnost vzdělávání. Rizika spočívají ve stavu prostor, vybavení a technických podmínkách (omítka vnitřního traktu hlavní budovy, nechráněné ventily topení či rozvodu vody, rozbité dlaždice, poškozená ochrana vnitřních rozvodů ICT, škola neiniciovala potřebné dopravní značení u budovy školní družiny, technické zabezpečení vstupu do zařízení na odloučených pracovištích neumožňuje identifikaci osob a další) a v organizačních záležitostech (např. neúplně zaznamenanou absencí žáků chybí údaj o poskytnutém vzdělávání).

Postupy přijímání žáků jsou v souladu s principy rovného přístupu ke vzdělávání. Na velmi dobré úrovni je spolupráce s mateřskými školami. Podporou v oblasti osobnostního rozvoje žáků a prevence sociálně patologických jevů a v práci s žáky ohroženými neúspěchem je funkční spolupráce s občanským sdružením a spoluúčast v oblastním projektu Sdílené radosti a strasti škol. Kromě obhájení titulu Ekoškola není škola zapojena do mezinárodních projektů (opět souvislost se zaměřením školy na cizí jazyky). Spolupráce uvnitř školy probíhá pouze neformálně, metodické orgány nebyly zřízeny (což byl jeden z úkolů stanovených vlastní koncepcí školy).

Šest (zhruba 1/8) pedagogických pracovníků vykonává na základě zákonné výjimky přímou pedagogickou činnost, aniž by splňovali požadavek odborné kvalifikace. Pro zvolenou profilaci školy není personální zajištění (ve smyslu vysokoškolské přípravy učitele pro výuku daného předmětu) optimální. Například z osmi učitelek anglického jazyka čtyři nejsou kvalifikované, metodik ICT nemá specializační studium. Příznivé dopady do podmínek a průběhu vzdělávání má odborná příprava výchovné poradkyně. Při značné obměně pedagogického sboru není příliš účinný systém práce se začínajícími učiteli.

Škola účelně hospodáří s finančními zdroji ze státního rozpočtu, posílenými o rozvojové programy zaměřené na zvýšení platu zaměstnanců školství a platů asistentů pedagoga. K dalším se řadí příspěvek zřizovatele, úplata za poskytované vzdělávání, zisk z doplňkové činnosti, který zlepšuje hospodářský výsledek, a sponzorské dary na vybavení školní zahrady.

Hodnocení průběhu vzdělávání

Vzdělávání bylo ovlivněno termínem inspekční činnosti (začátek školního roku), kdy většina pedagogů volila výukový cíl hodin opakování a utvrzování učiva z předcházejícího ročníku. V přípravě a promýšlení výuky pedagogy byly značné rozdíly v jednotlivých vzdělávacích oblastech, u jednotlivých učitelů a také mezi prvním a druhým stupněm školy.

Na prvním stupni byl obsah, formy a metody výrazně pestřejší než na druhém. Výuka zahrnovala účinnější motivační prvky, cíle přirozeně obsahovaly všechny složky, učení bylo aktivní, nebyly opomíjeny relaxační aktivity. Hodnocení bylo většinou formativní. Motivace byla převážně založena na pozitivních prvcích (pochvala; povzbuzení; průběžné hodnocení body a „malými“ známkami...). Vhodným prvkem hodnocení a průběžné motivace je využívání žákovských portfolií, které ale není ve škole systematické, uplatňuje je jen několik učitelek dle vlastních pravidel. Požadavky kladené na žáky byly ve většině případů přiměřené a srozumitelné.

Na prvním stupni školy několik učitelek realizuje výuku inovativními metodami v účinné vzájemné kooperaci. Žáci jsou vedeni ke spolupráci, velmi přínosným zaznamenaným prvkem byla vzájemná pomoc spolužáků (učení žáka žákem). Efektivnější tak bylo využití času – omezení prostojů vyplývajících z rozdílných předpokladů a osobnostních vlastností jednotlivců.

Také na druhém stupni byly uplatněny účinné formy a metody, bylo jich ale v porovnání s prvním stupněm méně. Převládala dominance pedagoga, který vedl výuku předem jím určeným směrem. Ve dvou třetinách výuky dominoval frontální přístup, skupinová práce byla organizována ojediněle. Účinnou formou bylo organizování aktivních prvků – např. prezentace výsledků žáky prováděného anketního zjišťování, efektivní a motivující byla práce ve dvojicích. Zaznamenány však byly i případy negativní motivace (nedostatečná za nesplněný úkol). V omezené míře byla didaktická technika využita některými žáky, v minimální míře všemi žáky.

V přírodovědných předmětech na druhém stupni stanovené vzdělávací cíle výuky odpovídaly věku, ale ne vždy individuálním potřebám žáků (sporadicky k žákům se SVP, minimálně k nadaným žákům). Pestrost účelných organizačních forem zde byla malá. Pedagogové vycházeli z dosavadních znalostí a zkušeností žáků, požadavky na aktivní vzdělávání, správnost, přesnost a trvalost poznatků a dovedností byly v polovině případů nízké. Tištěné aplikace byly ve vyučovacích hodinách většinou jediným informačním zdrojem. K formulování cílů vedli pedagogové žáky ojediněle. Souvislost obsahu výuky s reálnými situacemi ze života byla zdůrazňována často. Pedagogové podporovali žáky ve vzájemném respektu a vhodně je podporovali. Při obtížích žáci žádali o pomoc, kterou jim vyučující účinně poskytovali. Převažující průběžné ústní hodnocení učitelem bylo objektivní a mělo povzbuzující charakter. Ostatní formy hodnocení nebyly až na výjimky využity. V malé míře vyučující využívali přírodniny, bezpečné chemické látky a další názorné pomůcky. Vlastní pozorování a řešení problému žáky neprobíhalo na druhém stupni v žádné hospitované hodině. Prvky environmentálního vzdělávání nebyly vzhledem k cílům hodin zřetelné.

Dělení tříd na skupiny o nižším počtu žáků ve výuce cizích jazyků umožňovalo jejich vyšší zapojení. Ve značné míře žáci uplatňovali iniciativu, aktivitu a vzájemnou spolupráci. Pozitivní vztahy podporovaly rozvoj sociální gramotnosti. Požadavky vyučujících na žáky byly přiměřené a instrukce učitelek srozumitelné. Výrazná byla vazba na reálné situace každodenního života. Ve většině hodin byly pomůcky a didaktická technika zařazeny účelně. Mezi organizačními formami dominovala samostatná a párová práce žáků. Nejčastější metody byly komunikativní výuka a práce s textem. V malé míře učitelky věnovaly pozornost aktivním prvkům hodnocení žáků a podpoře žáků nadaných.

V kvalitě výuky matematiky na druhém stupni školy je zřetelná absence sjednocující funkce metodického orgánu. Na druhém stupni není připraveno pokračování výuky metodou prof. Hejného, která již na prvním stupni došla až do pátého ročníku. Ve výuce nebyly všemi učiteli jednotně a systémově uplatňovány principy cílového zaměření vzdělávací oblasti

matematika a její aplikace (odhady a ověřování, měření, argumentace, přesné a jednoznačné vyjadřování, alternativní řešení a další). Atmosféra jednotlivých hodin byla převážně pracovní. Odlišnost spočívala v úrovni na žáky kladených požadavků, v úrovni uplatňování komunikačních pravidel a celkově v efektivnosti vzdělávání. Příliš jednoduché byly např. matematické rozcvičky formou utvrzení násobkových spojů jednotně pro všechny žáky třídy na druhém stupni školy. Nepřiměřeně vysoká vzhledem k předpokladům žáků naopak byla náročnost na představivost při pouze slovním opakování matematických pojmů. Jen ojediněle byla uplatněna diferenciací (množstvím či úrovní náročnosti žáky plněných úkolů). Zhruba v polovině případů byli žáci zaukolováni řešením úkolů (úloh) z probraného a opakovaného učiva bez žádoucí přípravy např. připomenutím v úloze použitých algoritmů, pravidel záznamu a zjednodušujících postupů. Jen ve třetině hodin dostali všichni žáci příležitost prezentovat dílčí či celkový výsledek řešeného úkolu. Nedostatek názornosti souvisel s nevybaveností učeben a nízkým využitím prezentační techniky. Prostorové podmínky silně omezují využití počítačové techniky ve výuce celé třídy (jen na některé předměty jsou třídy děleny), obě počítačové pracovny jsou využitelné zhruba pro polovinu početnější třídy. Uvedené vlastnosti výuky se negativně odrážejí do výsledků vzdělávání v matematice.

Při sledované výuce pro žáky nových témat (kromě opakování, průřezově ve všech předmětech druhého stupně) se většinou jednalo o přenos hotových poznatků namísto účinnějších aktivních metod – objevování, experimentování, kladení otázek žáky apod. Jednotlivé úlohy řešil většinou jeden žák (často ten, který se po zadání sám přihlásil). V polovině případů byla výuka jednotvárná a vysoce závislá na používaných učebních textech, práce s chybou byla účinná rovněž jen v menší části výuky.

Ve výuce ve škole převládalo pozitivní třídní klima, v několika hodinách se však promítla menší zkušenost vyučujících, např. do úrovně zvládnutí kázeňských problémů, do podcenění požadavků kladených na žáky, do úrovně práce s chybou a poskytování zpětných vazeb. Výuka tak byla narušována napomináním, průběžným připomináním požadovaných pravidel a podmínek, hodiny neměly spád. Ve využití potenciálu žáků a vyučovacího času byly rezervy. Názorné učební pomůcky byly efektivně využity ve třetině výuky. Podobný poměr byl i v ukazateli „přiměřenost“ náročnosti kladené na žáky – malá diferenciací vedla k nevyužití potenciálu rychleji pracujících žáků, aktivní a okamžité zpětné vazby (žák si pomocí připravených nástrojů kontroluje správnost). Pokud k diferenciaci docházelo, bylo to v práci s žáky se SVP, a to různými prostředky a formami – činnost asistentek pedagoga, pedagogickou intervencí, zohledněním komunikačních bariér a ve formě hodnocení. Zaznamenány byly případy dobře zvládnutých postupů (adaptace žáka přicházejícího do třídy z jiného prostředí) či nezvládnutých (zařazení žáka „cizince“ v první den nástupu do školy).

Pozitivním prvkem byla podpora žáků učiteli k dosažení dobrých výsledků (s výjimkou nedostatečné přípravy na samostatnou práci žáků). Pouze ve zhruba osmině hodin byla organizována efektivní žakovská diskuse nad problémem. Jen využití portfolií v některých třídách je systematickým sledováním vzdělávacích pokroků každého žáka pro plánování a realizaci výuky zohledňující individuální potřeby a předpoklady žáků. Úspěch i pro žáky se slabšími znalostmi byl zřetelnější na prvním stupni, např. při aplikaci činnostních a praktických metod v matematice. Při sledované výuce byly ověřovány znalosti a dovednosti. Pro žáky se zvýšenou potřebou obnovení látky však žádoucí poznatek, algoritmus zazněl, nebo byl předveden pouze jednou (učitelem či žákem) bez žádoucího utvrzení. Pro žáky nadané většinou chyběl prvek přidané hodnoty – připojení dovednosti či znalosti nové či na vyšší úrovni.

Použité metody a formy práce aplikované v činnosti školní družiny umožňovaly naplňování vzdělávacích cílů ŠVP a rozvoj klíčových kompetencí. Patrná byla snaha o aktivní zapojování co nejvyššího počtu účastníků. Z průběhu vzdělávání byla zřejmá kompenzace jednostranné školní zátěže. Účastníci získávají větší schopnost sebekontroly, zkvalitňovaly se sebeobslužné činnosti. Individuální přístup byl samozřejmostí.

Hodnocení výsledků vzdělávání

Dobrým skupinovým výsledkem činnosti školy je obhájení mezinárodního titulu Ekologická škola. Aktivity realizované v tomto projektu jsou přínosné nejenom pro oblast ekologického myšlení, ale i pro osobnostní rozvoj žáků v mnoha ohledech (smysl pro zodpovědnost a spolupráci, občanské hodnoty a další). Další možnost s obdobnými výchovnými vlivy, žákovská samospráva na úrovni školy, zřízena není. Také v úrovni prostředí tříd (estetika, účelnost) je značný kvalitativní rozdíl ve prospěch tříd prvního stupně.

V nízkém podílu prospěchově neúspěšných žáků je zřetelný pozitivní vliv zapojení školy do dlouhodobého oblastního regionálního projektu Sdílené radosti a strasti škol, jehož součástí je i metodika vedení žáků ohrožených školním neúspěchem. Také sdílený systém poradenských služeb je až na výjimky v tomto ohledu účinný, škola zohledňuje sociální handicap.

Aktuální informace o výsledcích vzdělávání žáků škola zjišťuje s významným vlivem prvku náhodnosti. Jsou průběžně získávány v omezeném rozsahu zejména prostřednictvím realizované hospitační činnosti – je plněn plán dvou hospitací u každého učitele za školní rok. Nejčastěji byla ve školním roce 2016/2017 sledována matematika, chybí však přijímání účinných opatření pro zlepšení výsledků vzdělávání. Tento způsob kontroly rovněž nezachytil problém s chybějícím očekávaným výstupem matematiky v ŠVP a problémem s prokazatelností plnění učebních osnov v dějepisu. Také nenaplněný koncepční záměr – stanovení náplní práce metodických orgánů ovlivnil nepříznivý stav, kdy matematika je ve škole (zvláště na druhém stupni) z pohledu klasifikace nejproblémovějším předmětem. To potvrzuje rovněž skutečnost, že v posledních dvou školních rocích konalo 16 žáků opravné zkoušky, z toho 14 právě z matematiky, 5 z nich bylo hodnoceno nedostatečnou. Z ostatních předmětů byly opravné zkoušky ojedinělé. Horší podmínky ve vybavení odborných pracoven se projevují rovněž ve výsledcích – 1/8 žáků druhého stupně má problém s úspěšným splněním výstupů v předmětu fyzika.

Přechod žáků z prvního na druhý stupeň je organizačně náročný také skutečností, že do šestých tříd jsou zařazováni žáci z okolních neúplných škol. Adaptační aktivity nejsou zařazeny na úplný začátek školního roku. Také v hodnocení (klasifikaci) žáků šestého ročníku jsou zřetelné problémy - např. na konci školního roku 2016/2017 byla více než čtvrtina žáků třídy VI. A klasifikována v „novém“ předmětu dějepis na konci druhého pololetí stupněm dostatečný apod. Opatření v uvedených kritických místech nebyla účinná.

Účinnost podpůrných opatření školy ve smyslu úspěšnosti práce s žáky ohroženými školním neúspěchem (klasifikace „4-5“) mají vysokou závislost na úrovni motivovanosti žáků. Nabízené aktivity (zájmový útvar matematiky, podpůrná opatření žákům se SVP) přinášejí jen dílčí výsledky. Např. z osmi žáků s jiným rodným jazykem má pět z nich na konci školního roku „nejhorší“ klasifikaci na vysvědčení z českého jazyka, či předmětu vysoce závislého na úrovni porozumění mluvenému slovu či textu. Z hlediska prospěchu žáků se SVP (klasifikace na konci školního roku 2016/2017) byli daleko úspěšnější žáci prvního stupně – více než polovina prospěla s vyznamenáním, na druhém stupni byla takto hodnocena jediná žákyně (z devíti). Mezi těmito žáky bylo na prvním stupni zhruba 14 %

ohrožených školním neúspěchem, na druhém stupni tento podíl dosahuje 44 %. Kromě úrovně motivovanosti žáků je důvodem i omezená pestrost forem a metod výuky a stupeň zohlednění jednotlivými učiteli.

Také účinnost podpůrných opatření byla odlišná podle stupně školy. Všichni žáci prvního stupně, kteří se vzdělávají podle individuálního vzdělávacího plánu, byli ve školním roce 2016/2017 úspěšní (klasifikace na vysvědčení „1-2“), na druhém stupni většina těchto žáků měla klasifikaci „3“ a horší. Účelná spolupráce pěti asistentek pedagoga s vyučujícími, převážně na prvním stupni, vedla k aktivitě těchto žáků při výuce a v důsledku toho ke zlepšování jejich výsledků. Škola realizuje na základě doporučení školských poradenských zařízení pedagogickou intervenci, která probíhá velmi efektivně pod vedením speciální pedagožky.

Koncepční záměr – organizace ukázkových hodin nebyl dosud naplněn. Školou nejčastěji řešenými (účinně) rizikovým chováním je agresivita a neplnění povinností.

Škola zpracovala vlastní hodnocení, které zahrnovalo jen omezené období (do dubna 2016, tedy bez výsledků školního roku). Pozitivem pro objektivitu je využití anketních zjištění a srovnání vývoje od roku 2006/2007. Je jen dílčím hodnotícím dokumentem s řadou podnětů vyžadujících přijímání opatření či formativních zásahů (názory učitelů na inkluzi, na „svazující“ vlastnosti RVP ZV, na vlastnosti žáků). Škola nevyužívá kromě centrálně („povinně“) zadávaného testování výsledků vzdělávání v některých předmětech žádné jiné vnější ani vnitřní evaluační nástroje. Pro hodnocení úrovně dosahování stanovených cílů ŠVP či standardů základního vzdělávání škola rovněž nemá hodnotící nástroje. Nedokáže tak doložit úroveň dosahovaných výsledků a jejich soulad s požadovanými výstupy ŠVP. Vedení školy nevyžaduje ani informace o výsledcích „čtvrtletních“ prověrek, které sestavují jednotliví učitelé, nezadává žádné srovnávací testy či prověrky apod. Průběžné výsledky jsou tak sledovány pouze na úrovni učitele a souhrnně na jednání pedagogické rady. Zjišťování úspěšnosti absolventů školy nebylo systematické.

Při posuzování jiných než kognitivních oblastí jsou přínosné dotazníkové aktivity. Více než polovina zákonných zástupců žáků devátého ročníku v anketním dotazníku školy uvedla, že nejvíce informací získává dotazováním od dítěte, že informací mají dostatek a důvodem účasti na třídních schůzkách je spíše formalita, zvyklost.

Závěry

Hodnocení vývoje

- ve škole se získáním a rekonstrukcí nových prostor mírně zlepšily prostorové podmínky, přesto je stávající stav nejsilnějším objektivním rizikem a omezením rozvoje i výsledků vzdělávání
- v hodnocených oblastech jsou zjištěny obdobná jako v roce 2011 (poslední srovnatelná inspekční činnost) bez žádoucího zlepšení
- nezlepšila se možnost volit individuální vzdělávací cestu – „volitelné“ předměty si žáci nevolí, pro naplnění koncepce školy nebyly využity disponibilní hodiny učebního plánu
- ŠVP má nedostatky ve stejných oblastech jako v r. 2011

Silné stránky

- dobrá úroveň komunikace a spolupráce se zřizovatelem školy vede k dílčím zlepšením v prostorových podmínkách školy, v podpoře DVPP, v efektivní účasti na oblastním projektu a organizaci poradenských služeb
- účinnost podpůrných opatření žákům se SVP na prvním stupni školy

Slabé stránky a příležitosti ke zlepšení

- priority školy neodpovídají reálným podmínkám (personálním, materiálním, organizačním)
- koncepce základní školy nebyla aktualizována dle reálných podmínek, nebyla dosud naplněna
- vnitřním i vnějším informačním systémům chybí stanovení pravidel
- míra diferenciací obsahu a průběhu vzdělávání neodpovídá vzdělávacím potřebám žáků
- výsledky vzdělávání nejsou ověřovány a hodnoceny objektivizujícími nástroji, v důsledku toho nejsou přijímána účinná opatření k jejich zlepšování
- škola nemá definovanou jasnou a realistickou strategii rozvoje ŠD

Doporučení pro zlepšení činnosti školy

- provést celkovou revizi ŠVP pro základní vzdělávání (úplnost očekávaných výstupů, učiva)
- systematizovat kontrolní systém (nástroje, opatření, účinnost)
- využívat objektivizující evaluační nástroje
- systematicky pracovat se standardy základního vzdělávání
- ve výuce uplatňovat diferenciaci podle předpokladů žáků
- zvýšit účinnost formativních postupů pro přijetí strategických záměrů státu ve vzdělávání
- přijímat účinná opatření po zjištěních a hodnocení ČŠI

Stanovení lhůty

Česká školní inspekce v souladu s § 175 odst. 1 školského zákona ukládá řediteli školy ve lhůtě do 30 dnů odstranit nedostatky zjištěné při inspekční činnosti a ve stejné lhůtě písemně informovat Českou školní inspekci, jak byly nedostatky odstraněny a jaká byla přijata opatření.

Zprávu zašlete na adresu Česká školní inspekce, Středočeský inspektorát, Arabská 683, 160 66 Praha 6, případně prostřednictvím datové schránky (g7zais9) nebo na e-podatelnu csi.s@csic.cz s připojením elektronického podpisu.

Seznam dokladů, o které se inspekční zjištění opírají

1. Zřizovací listina Základní školy Český Brod, Tyršova 68, okres Kolín ze dne 23. února 2006
2. ŠVP ZV s platný od 1. září 2016 s dodatkem čj. 137/2017 platným od 1. září 2017

3. ŠVP pro školní družinu platný od 1. září 2017
4. Školní řád platný od 1. září 2016
5. Řád školní družiny ze dne 1. září 2015
6. Výroční zprávy o činnosti školy za školní rok 2014/2015 a 2015/2016
7. Strategie rozvoje školy na období 2012 – 2018, ředitel školy, 7. června 2012
8. Matrika školy, aktuální stav
9. Zápis z jednání s ředitelem školy ze dne 20. září 2017
10. Personální dokumentace školy, aktuální stav
11. Plán DVPP na školní rok 2016/2017
12. Třídní knihy vedené ve školních rocích 2016/2017 a 2017/2018
13. Protokoly z opravných zkoušek za školní roky 2015/2016 a 2016/2017
14. Vlastní hodnocení školy, duben 2016

Poučení

Podle § 174 odst. 11 školského zákona může ředitel školy podat připomínky k obsahu inspekční zprávy České školní inspekci, a to do 14 dnů po jejím převzetí. Případné připomínky zašlete na adresu Česká školní inspekce, Středočeský inspektorát, Arabská 683, 160 66 Praha 6, případně prostřednictvím datové schránky (g7zais9) nebo na e-podatelnu csi.s@csicr.cz s připojením elektronického podpisu, a to k rukám ředitele inspektorátu.

Inspekční zprávu společně s připomínkami a stanoviskem České školní inspekce k jejich obsahu zasílá Česká školní inspekce zřizovateli a školské radě. Inspekční zpráva včetně připomínek je veřejná a je uložena po dobu 10 let ve škole, jíž se týká, a v místně příslušném inspektorátu České školní inspekce. Zároveň je zpráva zveřejněna na webových stránkách České školní inspekce a v informačním systému InspIS PORTÁL.

Složení inspekčního týmu a datum vyhotovení inspekční zprávy

Mgr. Karel Kumstýř, školní inspektor	Mgr. Karel Kumstýř v. r.
PhDr. Jana Burdová, školní inspektorka	PhDr. Jana Burdová v. r.
Mgr. Václav Zemek, školní inspektor	Mgr. Václav Zemek v. r.
RNDr. Antonín Smrž, školní inspektor	RNDr. Antonín Smrž v. r.
Ing. Hana Borůvková, kontrolní pracovnice	Ing. Hana Borůvková v. r.

V Nymburku 27. září 2017

Datum a podpis ředitele školy potvrzující projednání a převzetí inspekční zprávy

Mgr. Martin Dušek, ředitel školy

Mgr. Martin Dušek v. r.

V Českém Brodu 19. října 2017